

?Proclamar i resistir

«Som plenament conscients del que estem fent; i per això som forts. Estem a punt»

Setembre de 1983, mitja nit, a Catalunya Ràdio. Un programa desinhibit: *El lloro, el moro, el mico i el senyor de Puerto Rico*. Jordi Vendrell, Quim Monzó i Ramon Barnils -*La Mercantil Radiofònica*- insuflaven aire fresc a la Catalunya insomne. En Barnils comentava l'actualitat a la secció ?Les anotícies de la una?. Unes notícies inventades, però que solien reflectir millor la realitat que no pas la informació ordinària, massa deutora de l'espectacle polític institucional.

En Barnils era un periodista d'estil esmolat. Capaç de traçar caricatures amb quatre paraules. Amb un simple gir retòric, aconseguia un efecte corrosiu. Detectava els trets característics, els punts de fractura, les nafres mal cicatritzades. Es referia sempre al PSOE com ?el partit dels joves nacionalistes espanyols?. I cada vegada que n'esmentava les sigles explicitava: ?el partit socialista obrer espanyol, espanyol, espanyol?. Premonitori. D'ençà de llavors, el PSOE s'ha proposat demostrar-nos que Barnils era qui millor n'havia captat el caràcter. Però les filigranes recents per justificar la investidura de Rajoy i per tancar files amb el PP en l'operació contra la sobirania del poble català han depassat tot l'imaginable. Pels amics federalistes del PSC, la complicitat de la direcció amb la demolició de drets i llibertats fonamentals deu haver estat de mal pair.

Com ha passat amb el PSOE, la tensió d'aquests dies ens ha permès precisar on és cada actor i cada bloc en conflicte. Què es proposa. Quin és el seu horitzó. Quins són els seus suports. Quines són les seves formes d'expressió i de lluita. Quins són els seus valors i arguments... Les ambigüitats, en el punt on som, delaten oportunisme de càlcul i buidor de projecte. Es considera que el poble català és sobirà o no? S'accepta la subordinació irredimible de les institucions catalanes a les de l'Estat o no? S'admet el recurs a la repressió, a l'abús de poder, a la instrumentalització de la llei, a la intoxicació mediàtica, a l'amenaça a les empreses, per evitar que la població catalana estableixi la seva vinculació o desvinculació amb el Regne d'Espanya? Sí o no?

A hores d'ara sabem algunes coses. Com que la UE no intervindrà en el contencions fins que l'elevat risc d'efectes econòmics col·laterals li obligui. O fins que, amb tot dat i beneït, hi hagi interessos propis a defensar. Els nostres drets els impressionen tan poc com els dels refugiats que deixen morir.

Sabem que l'Estat, amb el Govern del PP i els seus aliats més aplicats, busquen els terrenys de confrontació més durs i que poden tenir més costos per a la població. Volen fer por. Estan disposats a exercir la violència que calgui i fins on la comunitat internacional toleri. Si no roben prou excuses, les fabricaran. En el seu plantejament, Catalunya ha de ser derrotada, com l'any 39. Només derrotant-nos podran retenir milions de persones en contra de la seva voluntat. Per això tanta obsessió per impedir el referèndum. Controlen la llei i les plataformes dispensadores de catalanofòbia. La democràcia i el debat obert els són desfavorables. Els cal doncs evitar-los. Derrotar Catalunya és el seu objectiu principal. Per això han aprofundit la pressió econòmica sobre el Govern i les empreses -encara que això suposi fer molt més vulnerable l'economia espanyola- i l'ofensiva repressiva (judicial i policial). I sabem que una part substancial de les elits tradicionals catalanes s'ha posat al seu costat.

Però també sabem que tenim una revolta social i democràtica en marxa. Que un nombre creixent de ciutadanes i ciutadans hem coincidit a determinar que la conjuntura actual és la més adequada per emancipar-nos i per construir un sistema polític i un model social nous. Que volem

bastir una república impulsada per la majoria, de manera pacífica i democràtica, per no tornar a ser dominats, intervinguts, espoliats o estomacats. Sabem que, tot i la nostra transversalitat i la pluralitat de les nostres posicions, coincidim en la voluntat propositiva i transformadora, en la confiança en les pròpies capacitats, en la determinació de plantar cara a l'abús de poder. No ens mobilitzem contra cap altre poble sinó a favor del nostre. Desafiem l'Estat i ens disposem a desobeir-lo perquè ens nega drets essencials, no ens reconeix la condició de subjecte polític, ens maltracta i difama, obstrueix les nostres iniciatives de progrés i de justícia social, és l'executor principal de la nostra subordinació...

Hem construït una poderosa trama de vincles; ens hem organitzat; som capaços d'actuar units quan ens cal; ens hem dotat d'un llenguatge i d'unes formes d'expressió política que reflecteixen l'abast de la nostra presa de consciència. Estem compromesos els uns amb els altres; decidits a col·laborar, a protegir-nos, a ajudar-nos. Per això, al costat de l'objectiu de la República hi situem la llibertat dels companys empresonats. La seva llibertat és una exigència de la nostra dignitat. Com el cessament de la intervenció de les nostres institucions i la retirada de les causes obertes contra qui ha defensat l'efectivitat dels nostres drets.

Ens manifestarem, ens mobilitzarem i actuarem en els escenaris immediats, cada vegada que calgui. Comptem amb els compromisos del Govern i amb majoria al Parlament. Som els del 20 i 21 de setembre i els de l'1 i el 3 d'octubre. Resistirem i teixirem complicitats. Als carrers i places, i per tot arreu. Som molta gent i en serem més. Som plenament conscients del que estem fent; i per això som forts. Estem a punt. Som com la mata de jonc. I junts no ens podran arrencar.